21/01/2020

Το δάκρυ που ξέπλυνε τα εγκλήματα

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Η παρακάτω ιστορία φανερώνει με συγκλονιστικό όσο και συγκινητικό τρόπο ότι ένα απλό δάκρυ είναι βαρύτερο από τους τόνους όλων των ποταμιών και πηγαδιών.

Κάποτε κάποιος μεγάλος εγκληματίας, αποφάσισε να εξομολογηθεί. Και τι δεν του είπε του εξομολόγου! Φοβερά αμαρτήματα!
Στην διάρκεια της εξομολόγησης, ο πνευματικός προσεύχονταν μέσα του και έλεγε:
– Θεέ μου, φώτισέ με! Πώς να του συμπεριφερθώ και τι κανόνα να τον βάλω;...
Όταν ο εγκληματίας τελείωσε την εξομολόγηση, του δίνει ο πνευματικός ένα μικρό βαρελάκι και του λέει:
– Πήγαινε να γεμίσεις αυτό το βαρελάκι με νερό και όταν το γεμίσεις και μου το φέρεις, τότε οι αμαρτίες σου θα έχουν τακτοποιηθεί!
Πανεύκολο του φάνηκε αυτό το επιτίμιο του εγκληματία και έτσι το πήρε αμέσως και πήγε σε ένα κοντινό ποταμάκι να το γεμίσει. Όμως παρότι το γέμιζε με νερό, το βαρελάκι παραδόξως δεν γέμιζε!
Το εξέτασε να δει αν έχει καμμία οπή, αλλά τίποτα. Ήταν ένα συνηθισμένο βαρελάκι, σαν όλα τα άλλα. Προσπάθησε στην συνέχεια να το γεμίσει, από βρύσες και άλλες πηγές, αλλά τίποτα!
Καθημερινώς φρόντιζε, όπου υπήρχε νερό να το γεμίσει, για να πάρει την άφεση των αμαρτιών, αλλά μάταια. Έτσι παιδευόταν για πολλά χρόνια...

Μια μέρα ήρθε πραγματικά εις εαυτόν. Προβληματιζόταν για ποιό λόγο να μην μπορεί να γεμίσει το βαρελάκι.
– Θεέ μου, τόσο αμαρτωλός είμαι, ώστε οι αμαρτίες μου δεν αφήνουν να γεμίσει αυτό το βαρελάκι;
Λέγοντας τα λόγια αυτά με πόνο, του έφυγε ένα δάκρυ από τα μάτια. Το δάκρυ αυτό, έπεσε μέσα στο βαρέλι. Και τότε το βαρέλι, θαυματουργικώς γέμισε!!!
Αρπάζει το βαρελάκι και το πάει κατευθείαν στον γέροντα, για να του δώσει την άφεση.
Η μετάνοια που δεν έχει δάκρυα, συντριβή και λύπη, δεν είναι αξιοποιημένη όσο πρέπει. Ο Θεός περίμενε από τον εγκληματία, το δάκρυ της μετανοίας του. Είναι εκείνο, που καθαρίζει τον άνθρωπο…

Δημήτριος Παναγόπουλος, Ιεροκήρυξ